

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 1T/58/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315010197
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. David Lindtner
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1315010197.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave pred samosudcom JUDr. Davidom Lindtnerom , na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.10.2015 takto

rozhodol:

rozhodol:
obžalovaný:
K. A.Ý., R.. XX.XX.XXXX/XXXX C. J., T. D. I. Č.. XX, J. , T..Č.. C. D. - Č. W.,

je vinný, že

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine vyplýva povinnosť prispievať na výživu detí a výška tejto povinnosti mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. 7C 80/2009 zo dňa 13.04.2011 , ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.09.2011 ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu svojho maloletého dieťaťa S. A.H., R.. XX.XX.XXXX celkovou sumou 165,-eur mesačne k rukám matky J.Í. A., vždy do 15-dňa v mesiaci vopred, túto povinnosť si menovaný riadne neplnil v mieste svojho trvalého bydliska a všade tam, kde sa zdržiava od 21.09.2013 do 24.02.2014 tak zostal dlžný na výživnom J. A. za uvedené obdobie sumu 990.- Eur,

t e d a

úmyselne najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov a zároveň ukladá nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe probačný dohľad.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd súčasne zrušuje výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 4T 51/2014 zo dňa 02.06.2014, právoplatný dňa 23.07.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. d) Tr. zák. súd obžalovanému prikazuje zaplatiť podľa svojich možností v skúšobnej dobe zameškané výživné oprávnenej J. A., R.. X.X.XXXX/XXXX, T. D. W. Č.. X, D. C. C. XXX,-E..

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal hlavné pojednávanie v zmysle § 252 ods. 3 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného a za účasti jeho obhajkyne, nakoľko obžalovaný o konanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti výslovne požiadal. Následne súd vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania podľa § 258 ods. 4 Tr. por., výsluchom poškodenej a na záver sa oboznámil s relevantnými listinnými dôkazmi zabezpečenými v rámci prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní. Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd zistil a ustálil skutkový a právny stav tak, ako je uvedený v skutkovej a právnej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Ku skutku a právnej kvalifikácii:

Obžalovaný K. A. v prípravnom konaní v procesnom postavení obvineného uviedol, že je pravdou, že vyživovaciu povinnosť si riadne neplní od septembra 2011 z dôvodu, že bol a v súčasnosti opäť je vo výkone trestu odňatia slobody. Na slobode bol asi 4 mesiace a vtedy bol bez stáleho príjmu. V tom období, ktoré je uvedené v obžalobe bol vo väzbe aj vo výkone trestu odňatia slobody. V čase, keď bol na slobode nikde nepracoval, mal iba nárazové brigády, mesačne zarobil asi 500.- Eur. Nepoberá žiadne sociálne dávky a nie je evidovaný na úrade práce. Vo výkone trestu odňatia slobody nebol pracovne zaradený. So synom sa nestýka, videl ho naposledy v roku 2009. Vyživovaciu povinnosť si nahlásil na Slovensku vo výkone trestu, v Českej republike nie, pretože tam vo výkone trestu nepracoval.

Svedkyňa - poškodená J. A., na hlavnom pojednávaní uviedla, že s bývalým manželom udržiavala styk do obdobia, kedy syn nastúpil do základnej školy a odvtedy sa nekontaktujú a nestretávajú. Dostala od neho nejaké listy, na ktoré nereaguje, pretože sa týkajú toho, aby ho nejako finančne vydržiavala a aby mu posielala fotky. Doposiaľ jej dlží výživné sumu 6.930.- Eur. Otec sa so synom vôbec nekontaktoval, iba cez ňu, keď mu posielal list.

Súd sa v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní súčasne oboznámil s listinnými dôkazmi a to:

- rozsudok Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. 7C 80/2009 zo dňa 13.04.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.09.2011 ktorým bola obžalovanému deklarovaná povinnosť prispievať na výživu svojho maloletého dieťaťa S. A., celkovou sumou 165,-eur mesačne k rukám matky J. A., vždy do 15-dňa v mesiaci u,
- rodný list maloletého S. A., R. XX.XX.XXXX,
- potvrdenie o návšteve školy deklarujúce, že S. A. je v školskom roku 2014/2015 žiačkou 4. triedy SOŠ masmediálnych a informačných štúdií, D. a T. P. je v školskom roku 2013/2014 žiakom V.A triedy Základnej školy S., D.,
- správa evidencie väzňov v Českej republike a správa z ÚVTOS Želiezovce deklarujúce, že obžalovaný K. A. bol vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike od 15.06.2011 do 08.03.2013, následne bol vo výkone trestu odňatia slobody na Slovensku od 08.03.2013 do 20.09.2013 /kde bol zaradený do práce od 16.04.2013 do 20.09.2013, pričom nahlásil svoju vyživovaciu povinnosť/ a odo dňa 25.02.2014 doposiaľ je opäť vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike / kde nahlásil svoju vyživovaciu povinnosť/.

Z uvedených správ ústavov na výkon trestu odňatia slobody teda vyplýva, že z obdobia, ktoré je v skutkovej vete obžaloby uvedené ako doba, po ktorú obžalovaný neplnil svoju vyživovaciu povinnosť /od septembra 2011 do mesiaca február 2015/ obžalovaný nebol vo väzbe, resp. vo výkone trestu odňatia slobody, teda bol na slobode iba v období od 21.09.2013 do 24.02.2014.

Súd hodnotiac vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. dospel jednoznačne a bez akýchkoľvek dôvodných pochybností k záveru, že žalovaný skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku, vykazuje všetky obligatórne znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a že sa ho dopustil obžalovaný.

Súd sa po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní nemohol stotožniť so skutkovými a právnymi závermi tak, ako ich ustálila obžaloba, nakoľko obdobie, v rámci ktorého obžalovaný neplnil vyživovaciu povinnosť z dôvodu, že bol vo väzbe a výkone trestu odňatia slobody, nemožno pokryť jeho zavinením / obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody svoju vyživovaciu povinnosť nahlásil/ a za uvedené obdobie obžalovanému preto nemožno vyvodiť trestnú zodpovednosť pre absenciu jeho subjektívnej stránky.

Na strane druhej mal súd za preukázané, že obžalovaný si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť riadne neplnil od mesiaca 21.09.2013 do 24.02.2014, kedy bol na slobode, čím mu za uvedené obdobie vznikol celkový dlh na výživnom vo výške 990.-Eur /z uvedeného dôvodu nebolo možné kvalifikovať konanie obžalovaného v zmysle obžaloby podľa prísnejšieho ustanovenia s použitím kvalifikačného znaku „po dlhší čas“, ale iba podľa základnej skutkovej podstaty trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák./.

Vina obžalovaného K. A. je preukázaná jednak svedeckou výpoveďou poškodenej svedkyne J. A. ako aj samotnou výpoveďou obžalovaného, ktoré spoločne s ďalšími zadokumentovanými listinnými dôkazmi poskytli súdu spoľahlivý podklad pre konštatovanie záveru o tom, že obžalovaný si v rozhodnom období neplnil riadne svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť napriek tomu, že mu v tom nebránila žiadna objektívne relevantná okolnosť.

Súd v súvislosti so záverom o zavinení obžalovaného poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný podľa vlastných tvrdení v rozhodnom čase brigádne pracoval a deklaroval mesačný príjem cca. 500.-Eur. V tomto smere je tiež potrebné zdôrazniť, že pokiaľ v rozhodnom období nebol schopný platiť výživné v rozsahu stanovenom súdom, bol obžalovaný povinný prispôsobiť svoj životný štandard týmto okolnostiam a tento primerane znížiť a to až na úroveň pokrytia iba svojich objektívnych základných životných potrieb, nakoľko z dôvodu existencie jeho vyživovacej povinnosti je jeho povinnosťou prispôsobiť hospodárenie s finančnými prostriedkami a majetkovými hodnotami v súlade s jeho primárnou povinnosťou prispievať na výživné svojho dieťaťa, ktorá má prednosť pred akýmikoľvek inými výdavkami. Je potrebné si uvedomiť, že pokiaľ matka dieťaťa je schopná sama sa živiť a súčasne riadne si plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu dieťaťu, takúto schopnosť objektívne musí mať aj jeho otec /pokiaľ mu v tom nebránia žiadne relevantné okolnosti, najmä zdravotného charakteru, ktoré v tomto prípade súd u obžalovaného vykonaním dokazovania nezistil/. Je nepochybné, že obžalovaný si v rozhodnom čase bol a je vedomý svojej zákonnej povinnosti prispievať na výživu svojho syna, a súčasne vedel a vie, že mu táto povinnosť vyplýva nielen z ustanovenia § 62 zákona o rodine, ale bola mu aj deklarovaná súdom.

Súd vyhodnotením vyššie uvedených okolností daného prípadu a osoby páchatela ustálil u obžalovaného existenciu subjektívnej stránky jeho konania, teda zavinenia vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Tr. zák., nakoľko je nepochybné, že obžalovaný nielen že vedel, že spôsobom uvedeným v Trestnom zákone môže porušiť záujem chránený týmto zákonom, spočívajúci v ochrane nároku oprávnenej osoby na výživné, ale aj chcel týmto spôsobom uvedený záujem porušiť.

Ku druhu a výške trestu:

Súd z odpisu z registra trestov obžalovaného zistil, že bol doposiaľ 18 krát súdne trestaný. Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 02.06.2014, sp. zn. 4T 51/2014, právoplatným dňa 23.07.2014 bol uznaný za vinného pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a iné a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom. V súčasnosti vykonáva v Českej republike trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s ostrahou, ktorý mu bol uložený rozhodnutím Městského soudu v Brne zo dňa 02.10.2014, sp. zn. 2T 117/2014, právoplatný dňa 02.12.2014, ktorý bol vo výroku trestu odňatia slobody uznaný rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 08.07.2015, sp. zn. 4Ntc/2/2015.

Súd pri úvahe o druhu a výške trestu pri rešpektovaní zásad ukladania trestov tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zákona, prihliadol na zavinenie obžalovaného vo forme priameho úmyslu, jeho mieru a na trestnoprávny následok konania obžalovaného. Súd súčasne prihliadol na preváženie pomeru dvoch priťažujúcich okolností z dôvodu, že obžalovaný v minulosti bol už za trestný čin odsúdený a spáchal viac trestných činov /prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a iné a zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., keďže súd ukladal súhrnný trest/ a neexistenciu poľahčujúcej okolnosti. Súd tiež prihliadol na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vyhodnotením týchto skutočností, v zhode s návrhom prokuratúry, súd dospel k záveru, že nápravu obžalovaného v rámci individuálnej prevencie, ako aj z hľadiska výchovného pôsobenia trestu na ostatných členov spoločnosti, vzhľadom na potrebu uloženia súhrnného trestu, zabezpečí účel trestu uloženie súhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom za súčasného uloženia primeraných povinností smerujúcich k uhradeniu dlžného výživného a riadneho plnenia svojej vyživovacej povinnosti. Keďže obžalovaný predmetný skutok spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, postupoval súd pri uložení súhrnného trestu za všetky jeho trestné činy podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu a uložil mu súhrnný trest podľa ustanovenia § 221 ods. 2 Tr. zák., teda podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Súd súčasne zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému prechádzajúcim trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 4T 51/2014 zo dňa 02.06.2014 právoplatný dňa 23.07.2014.

Podľa názoru súdu trest, ktorý bol obžalovanému uložený, je zákonný, spravodlivý a adekvátny a splní svoj účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III na Krajský súd v Bratislave.